

for alle også være naturligt at der så kommer flere på folkepension. Således er det.

Og at der kommer flere på SU: Ja, havde jeg nær sagt, det har vi ønsket. Altså, vi har jo ønsket, at flere unge mennesker skal have en uddannelse.

Men hvis vi regner de to grupper fra, altså pensionister og SU-modtagere, og kigger på dem, som er i den erhvervsaktive alder, er der siden 2001 blevet 99.000 færre på overførselsindkomst. Det er kendsgerningen. Og det dækker jo selvfølgelig over, at der er kommet mange mennesker i beskæftigelse.

Altså, beskæftigelsen i dag er rekordhøj. Ledigheden er den laveste siden 1974, og beskæftigelsen er faktisk steget med 90.000.

Og det er jo altså derfor, at det er helt ude i hampen, når fru Helle Thorning-Schmidt siger, at regeringens arbejdsmarkedspolitik er slået fejl.

Kl. 14.40

Altså, det er tværtimod således, at den er en kanonsucces. Der har aldrig nogen sinde i danmarkshistorien været så mange mennesker i beskæftigelse, som der er nu. Det er kendsgerningen. Så er det på plads.

Så har der jo også været en diskussion om velfærdspolitikken, og også her har det virkelig hvirvlet rundt i luften med mange tal, også en masse forkerte påstande, og det synes jeg også lige skal på plads.

Det, der er en kendsgerning, og det kan enhver slå op i alle officielle og offentligt tilgængelige værker, er, at siden 2001, hvor vi trådte til som regering, er udgifterne til det offentlige forbrug vokset med 35 mia. kr. – der har også været mange tal i omløb, men det officielle tal, og det, der står fast, er 35 mia. kr. som følge af vækst – så det er altså ikke nedskæring, det er vækst. Og det kan enhver slå op, altså, det behøver man jo ikke at have en stor politisk diskussion om. Det er et faktisk tal, 35 mia. kr.

Så kan man diskutere: Skulle det have været mere, skulle det have været mindre, eller hvad? Men det, der er det faktiske tal, er plus 35 mia. kr.

Hvad dækker det så over? Hvis man går ned og kigger på de enkelte områder, dækker det jo over, at der er blevet flere penge til de tunge velfærdsområder – for det er der jo også nogle der sådan har forsøgt at sætte spørgsmålstegn ved i debatten. Hr. Villy Søvndal er f.eks. en mester i det der med at sige: Ja, det kan godt være, at regeringens tal sådan passer, men når man går ud

og kigger på de enkelte steder, så passer det jo ikke. Så spørger man sig selv: Hvor i alverden er pengene så blevet af? For det er jo altså en kendsgerning, at der er bevilget flere penge.

Det kan man også se, når man går ud og kigger, for hvis vi f.eks. tager skoleområdet, er det således, at der er tale om en vækst i det antal kroner, der bruges pr. elev. Der er tale om en vækst på 500 kr. pr. elev. Det er ikke nedskæring, det er vækst.

Det samme gælder, når man går ind og kigger på daginstitutionerne. Hvis man går ind og kigger på, hvad udgiften er pr. barn, så er denne enhedsudgift, altså udgiften pr. barn, vokset. Det er den i vuggestuer, det er den i fritidshjem, det er den inden for dagpleje, det er den i såkaldt integrerede institutioner. Det er ikke nedskæring, det er vækst, også pr. barn, pr. elev.

Hvis vi går ind og kigger på ældreområdet, er der også dér tale om, at det antal kroner, der bliver brugt pr. ældre, er vokset siden 2001. Så der er altså ikke tale om nedskæring, der er tale om vækst.

Det er der også, når man kigger på andet end kroner og øre. Det er der også, når man kigger på: Hvor mange hænder er der så til at udføre arbejde?

Der er kommet flere læger; der er kommet flere sygeplejersker; der er kommet flere til at tage sig af omsorg og pleje, når det gælder vore ældre. Der er kommet 1.200 flere læger, der er kommet 1.300 flere sygeplejersker, der er kommet 7.000-8.000 flere i ældreplejen. Og det betyder faktisk, at i den tid, denne regering har haft ansvar, er der kommet 25 flere sygeplejersker og læger pr. måned, og der er faktisk kommet fire ekstra ansatte i ældreplejen hver eneste dag i den tid, vi har haft regering.

Så det er det, tallene dækker over; de dækker faktisk over konkrete forbedringer rundt omkring.

Jeg synes, det var vigtigt at få de ting sat på plads, således at debatten i det mindste foregår på et korrekt grundlag.

Se, så havde jeg jo med spændt forventning set frem til fru Helle Thorning-Schmidts indlæg i dag, fordi jeg tænkte, at vi så nu ville få præsenteret samlet: Hvad er egentlig Socialdemokratiets politik? Hvad er Socialdemokratiets plan? Hvad er det for mål, Socialdemokratiet har sat op?

Så meget større var så min skuffelse over at konstatere, at fru Helle Thorning-Schmidt prak-